

departementet at få overladt regnskabet for Københavns politikkasse til gennemsyn, og det viste sig da, at justitsministeriets øverste embedsmand fik udbetalt kørselsgodtgørelse af kassen. Departementet kritiserede stærkt denne disposition, men under behandlingen af sagen, der endte med et samråd mellem statsrevisorerne og justitsministeren, oplyste man ikke fra ministeriets side, at der derudover var tillagt den samme embedsmand 6.000 kr. i repræsentationstillæg.

Dette var begrundelsen for, at folketinget nu måtte skride ind, således at politikasserne blev underkastet samme kontrol som andre statsmidler.

K. B. Andersen (S) var enig i, at politikassernes stilling måtte ændres. Det var vigtigt at nå frem til en ordning, hvorved ny uro om kasserne blev undgået. Folketingets bevillingsmyndighed måtte holdes i hævd.

Thisted Knudsen (V) udtalte, at det havde gjort et dårligt indtryk, at landets mest fremragende jurister havde forsøgt en argumentation som den, der var anvendt af justitsministeren. Der var efter Thisted Knudsens mening ikke hjemmel for de kritiserede udbetalinger, og det ville have set bedre ud, om ministeren havde erkendt dette.

Helge Larsen (RV) gjorde opmærksom på, at det på mange områder havde taget lang tid at få gennemført 1849-grundlovens ideer. Politikasserne var blot et af disse områder. Alle partier, der havde haft regeringsmagten i det forløbne århundrede, havde haft deres andel i denne unkladelsessynd, men nu måtte der ske en ændring.

I tilslutning til Helge Larsens bemærkninger fremhævede *Aksel Larsen* (SF), at heller ikke folketinget var skyldfrit. I øvrigt var han enig med de andre ordførere i, at der måtte ske en nyordning, selv om han ikke var sikker på, at det fremsatte lovforslag indeholdt den rigtige løsning.

Også *Iver Poulsen* (Uafh.) udtalte sin støtte til lovforslaget.

I anledning af de fremkomne udtalelser betonedes *justitsministeren* til slut, at der for ham ikke var tvivl om, at der havde foreligget tilstrækkelig hjemmel til de foretagne dispositioner.

Efter 1. behandling henvistes lovforslaget til et udvalg, der i sin betænkning bl. a. udtalte:

„Udvalget har modtaget en beretning afgivet i januar 1963 af det ved justitsministeriets skrivelse af 24. november 1961 nedsatte udvalg til overvejelse af politikassernes fremtidige omfang og administration. Beretningen indeholder en oversigt over de udgifter, der er afholdt af politikasserne i de senere år.

.....

Udvalget har under behandlingen af spørgsmålet om, hvorledes der fremtidig skal forholdes med disse udgifter, overvejet en ordning, hvorefter en større del af udgifterne overførtes til statskassen, medens